

frikommuneordningen, herunder afprøvningen af nye reguleringsformer og planlægningsmetoder.

Stk. 2 fastsætter i overensstemmelse med princippet i § 5, stk. 2, i frikommuneloven, at der skal ske meddelelse i Lovtidende, hvis ministeren i forbindelse med forsøg tillader fravigelse af lovens regler. Hvis der alene ydes økonomisk støtte, skal bekendtgørelse ikke ske.

Til § 5

Stk. 1 svarer til lands- og regionplanlovens § 3, stk. 2. Af hensyn til anvendelsen af elektroniske medier, edb m.v., er det fundet hensigtsmæssigt, at det kan foreskrives, at oplysningerne foreligger i en bestemt form. Udkast til forskrifter af denne karakter vil altid blive forhandlet med de kommunale organisationer.

Stk. 2 svarer til lands- og regionplanlovens § 3, stk. 1 med redaktionelle ændringer.

Stk. 3 svarer til § 3, stk. 3 i lands- og regionplanloven, som ændret ved § 1, nr. 1 i lov nr. 216 af 5. april 1989 om vurdering af virkninger på miljøet (VVM).

Kapitel 3

Regionplanlægningen

Kapitlet omhandler regionplaners form og indhold. Der henvises generelt til afsnittet i de almindelige bemærkninger.

Til § 6

Stk. 1 omhandler pligten til at udarbejde regionplaner og svarer til lands- og regionplanlovens § 6, som ændret ved lov nr. 192 af 29. marts 1989 om ændringer i anden lovgivning som følge af Hovedstadsrådets nedlæggelse.

Stk. 2 er udtryk for rammestyringsprincippet og svarer til lands- og regionplanlovens § 9, stk. 1.

Stk. 3 omhandler de emner, der skal behandles i alle regionplaner, og svarer til lands- og regionplanlovens § 7, stk. 1 og § 9, stk. 1, 2. led med de ændringer, der følger af den ændrede arbejdsdeling mellem amtskommuner og kommuner.

Nr. 1 svarer delvis til nr. 1 og 11 i lands- og regionplanlovens § 7, stk. 1. Bestemmelsen er omformuleret for at markere, at den amtskommunale indflydelse på byvæksten ikke skal være større end nationale og regionale interesser tilsiger. Inden for denne ramme skal der være størst muligt råderum for kommunernes planlægning for byfunktioner.

Det skal fortsat gennem regionplanlægningen sikres, at der ikke udlægges mere areal til byvækst, end hvad der med en rimelig margen kan forventes anvendt i den 12-årige planperiode.

Regionplanlægningen skal endvidere fastlægge byvækstområderne ud fra en afvejning af hensynene til infrastruktur og beskyttelsesinteresser i det åbne land. Den konkrete arealudpegning og -afgrænsning skal imidlertid som altovervejende hovedregel først finde sted i kommuneplanlægningen.

Der kan ikke i regionplanerne fastsættes retningslinier for anvendelsen m.m. af de udlagte byvækstområder og sommerhusområder, medmindre dette undtagelsesvis er nødvendigt til varetagelse af de i nr. 2-13 nævnte interesser og formål.

Boligbyggeriet i kommunerne skal ikke styres gennem regionplanerne. Boligkvoter for de enkelte kommuner kan således ikke længere være bindende retningslinier i regionplanerne.

Nr. 2 svarer delvis til lands- og regionplanlovens § 7, stk. 1, nr. 2

Nr. 3 svarer til lands- og regionplanlovens § 7, stk. 1, nr. 5.

Nr. 4 svarer til § 7, stk. 1, nr. 6 i lands- og regionplanloven, som ændret ved § 1, nr. 2 i loven om VVM. »Miljø« skal forstås i bred betydning. Udtrykket dækker ikke alene forebyggelse mod forurening, men f.eks. også landskabelige, økologiske og visuelle aspekter.

Nr. 5 svarer til lands- og regionplanlovens § 7, stk. 1, nr. 3 med redaktionelle ændringer.

Nr. 6 svarer til lands- og regionplanlovens § 7, stk. 1, nr. 8 med redaktionelle ændringer.

Nr. 7 svarer til lands- og regionplanlovens § 7, stk. 1, nr. 7.

Nr. 8 svarer til lands- og regionplanlovens § 7, stk. 1, nr. 10, idet det dog direkte nævnes, at bevaringsværdier i det åbne land skal være omfattet af retningslinierne. Der tænkes herved på særlige kulturlandskaber, f.eks. hedearealer eller herregårdslandskaber.

Nr. 9 svarer delvis til lands- og regionplanlovens § 7, stk. 1, nr. 11, idet udlæg af nye sommerhusområder er anført under nr. 1.

Nr. 10 svarer til lands- og regionplanlovens § 7, stk. 1, nr. 9.

Nr. 11 svarer til lands- og regionplanlovens § 7, stk. 1, nr. 13.

Nr. 12 svarer til lands- og regionplanlovens § 7, stk. 1, nr. 12.

Nr. 13 er en ny bestemmelse, der især tager sigte på landsplandirektiver.

Stk. 4 svarer delvis til § 7, stk. 3 og § 9, stk. 1 i lands- og regionplanloven, som ændret ved § 15, nr. 5 og 7 i følgeloven til lov om nedlæggelse af Hovedstadsrådet. Bestemmelsen fastsætter, under hensyn til at hovedstadsområdet er ét stort sammenhængende byområde, særregler for regionplanlægningen i området.